C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-773/2025 Judecătoria Bălți, sediul Fălești
1-25117943-03-1r-30092025 Judecător: Ion Pâcaleu

D E C I Z I E
În Numele Legii

27 ianuarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curţii de Apel Nord

Având în componența sa:
Președintele completului, judecător: Ion Talpa
Judecători: Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a judecat, în ordine de recurs, recursul avocatului Osoianu Sergiu în interesele inculpatului Cozonac Victor, declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Bălţi, sediul Fălești 09 septembrie 2025,*** în cauza penală privind condamnarea lui:

> **Cozonac Victor** *****, c/p *****, născut la ***** în satul *****, domiciliat în satul *****, cetățean al Republicii Moldova, necăsătorit, persoane la întreținere nu are, studii medii de specialitate, neangajat oficial în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat nu are, posedă limba de stat, anterior condamnat, prin:
>
> -sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 iunie 2021, în temeiul art. 264^1 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore;
>
> -sentința Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 29 noiembrie 2023, în temeiul art. 320^1 Cod penal și prin prisma art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore,-

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal,-

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364^1 Cod de procedură penală şi s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 18.08.2025 - 09.09.2025;

În instanța de recurs: 30.09.2025 - 27.02.2026;

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentinţa Judecătoriei Bălți, sediul Fălești 09 septembrie 2025, inculpatul Cozonac Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal şi în temeiul acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisorii pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea s-a calculat începând cu 09 septembrie 2025, cu computarea în termenul închisorii a timpului aflării inculpatului în stare de arest preventiv de la 11 august 2025, ora 15:20 și până la 09 septembrie 2025, data pronunțării sentinței.

S-a menţinut în privinţa lui Cozonac Victor măsura preventivă sub formă de arestarea preventivă care urmează a înceta de drept la intrarea în vigoare a sentinței.

Mijloacele materiale de probă: dosarul personal nr. 2025230018 din 15.07.2025, pornit de către Biroul de Probațiune Fălești, în privința lui Cozonac Victor, informația privind istoricul apelurilor primite din telefonul mobil a lui Stavarachi Liudmila și din telefonul mobil a lui Rusu Irina, se vor păstra în dosar, pe tot termenul de păstrare a acestuia.

Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță a constatat *în fapt* că, Cozonac Victor la 10 august 2025, aproximativ la ora 23:11, intenționat, urmărind scopul încălcării măsurilor stabilite de către instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, cunoscând cu certitudine că potrivit ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din data de 15 iulie 2025 emisă de către Judecătoria Bălți (sediul Fălești), a fost recunoscut ca agresor familial și i-au fost stabilite pe un termen de trei luni, începând cu data de 15 iulie 2025, ora 11:00, un șir de restricții: de a sta departe de locul aflării victimelor Stavarachi Liudmila, Negoiță Diana și Nicoleta Stavarachi, la o distanță ce ar asigura securitatea victimelor, excluzând orice contact vizual cu alte persoane dependente de ele; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victimele, cu alte persoane dependente de ele; interzicerea să se apropie de anumite locuri – locul de muncă a victimei, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează, având instalat asupra sa echipament de monitorizare electronică în vederea supravegherii executării ordonanței de

protecție, cunoscând regulile de funcț*****are a acestuia, în timpul când s-a apropiat de gospodăria cet. Rusu Irina, locuitoare a satului Călugăr ra*****ul Fălești, iar sistemul de monitorizare electronică, a semnalat că se află în imediata apropiere de victima Stavarachi Ludmila, adica la o distanță ce nu asigură securitatea victimei, știind cu certitudine că Rusu Irina este o prietenă de a concubinei Stavarachi Ludmila, iar ultima des o frecventează la domiciliu, contrar măsurilor impuse prin ordonanța de protecție, nu a părăsit locul aflării sale, apelând telefonic pe Rusu Irina și solicitându-i acesteia insistent de a-i comunica lui Stavarachi Ludmila să iasă afară să discute cu dânsul, ca rezultat, ultimul pe parcursul a circa 40 de minute s-a aflat în apropierea victimei Stavarachi Ludmila, fapt constatat prin sistemul de monitorizare electronică de către Direcția Monitorizare Electronică a Inspectoratului Naț*****al de Probațiune, neexecutând astfel măsurile de protecție stabilite de către instanța de judecată în ordonanța de protecție.

Astfel, prin acțiunile sale intenț*****ate, Cozonac Victor a săvârșit infracțiunea prevăzută de articolul 320[1] din Codul penal, *adică vătămarea intenț*****ată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești 09 septembrie 2025, avocatul Osoianu Sergiu în interesele inculpatului Cozonac Victor, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a sentinței în latura pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă prin prisma art. 90 sau art. 90[1] Cod penal.

În motivarea cerințelor formulate, apărarea a declarat faptul că, la stabilirea pedepsei cu închisoarea, instanţa de fond nu a ţinut cont de atitudinea autocritică a inculpatului faţă de cele comise de care îi pare rău şi s-a căit sincer, a contribuit din start la descoperirea infracţiunii, cât şi la judecarea cauzei în termeni restrânşi prin depunerea cererii de examinare a cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Inculpatul este caracterizat satisfăcător la locul de trai, este încadrat în câmpul muncii, iar scoaterea acestuia din societate şi încarcerarea în detenţie s-ar răsfrânge extrem de negativ asupra rudelor, persoane apropiate, colegilor de serviciu, consăteni.

După comiterea infracţiunii inculpatul, deşi s-a aflat în stare de arest preventiv, a avut un comportament corect, fără încălcări a regulamentului aflării în detenţie. La evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află.

În cazul inculpatului, este necesar de evidenţiat şi faptul că acesta deşi anterior a comis infracţiuni, a ispăşit integral pedepsele aplicate, nu are antecedente

penale, după comiterea infracţiunii a conştientizat pe deplin gravitatea faptei comise, dar şi povara pedepsei închisorii, luând ferm decizia de a merge pe calea corectării.

Reieşind din cele expuse recurentul consideră echitabil ca în privinţa inculpatului să fie aplicată pedeapsa închisorii cu suspendarea condiţ*****ată a executării acesteia (art. 90 Cod penal), fiindu-i stabilit termen de probaţiune, ori cu suspendarea condiţ*****ată parţială a executării acesteia (art. 90^1 Cod penal), această măsură de pedeapsă ar fi echitabilă şi proporţ*****ală pericolului social al infracţiunii şi persoanei inculpatului şi eficient îşi va atinge scopul de restabilire a echităţii sociale şi prevenţie în săvârşirea de noi infracţiuni atât din partea inculpatului cât şi altor persoane.

Acte de procedură :

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul Penal ajunge la concluzia că, recursul urmează a fi respins din următoarele considerente:

Colegiul penal notează că, în conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, *sentința adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.*

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1), lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în

corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Cozonac Victor a recunoscut fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Cozonac Victor în baza dispozițiilor art. 320[1] Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că, sentința corespunde prevederilor art. 384, 389 și 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, avocatul Osoianu Sergiu în interesele inculpatului Cozonac Victor contestă sentința în partea individualizării

pedepsei penale, solicitând în acest sens aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse prin prisma art. 90 sau art. 90^1 Cod penal.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Cozonac Victor conform art. 320^1 Cod penal.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: *pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.*

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că, instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporț*****ală faptei comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei prima instanță just a ținut cont de faptul că la locul de trai inculpatul este caracterizat satisfăcător (f.d. 56), se află în relații de concubinaj cu partea vătămată Stavarachi Liudmila, se află la evidența centrului Comunitar de Sănătate Mintală cu diagnoza F 71.0 (f.d. 57); nu se află la evidența medicului narcolog (f.d. 58); grad de dizabilitate nu are, persoane la întreținere nu are, nu este angajat în câmpul muncii, anterior condamnat (f.d. 53) prin: ***sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 iunie 2021***, fiind asfel recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute în temeiul art. 264[1] alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore (fila dosarului 68-73); prin ***sentința Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 29 noiembrie 2023*** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal și prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 200 ore (f.d. 59-62, 75-82), lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 Codul penal; prezența circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. a) Codul penal: săvârșirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară. Astfel toate aceste luate în cumul îl prezintă pe inculpat ca o persoană predispusă de a comite în continuare acte ilegale pasibile răspunderii penale.

Prin urmare, instanța de recurs ține a menț*****a că, în pofida diverselor condamnări anterioare, instanța de fond corect a concluz*****at faptul că, Cozonac Victor nu a tras concluziile de rigoare și din nou se află pe banca acuzaților pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, fapt pentru ce just s-a

ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea celui din urmă este raț*****ală și posibilă ***doar cu izolarea sa de societate.***

Or, sub raportul personalității celui din urmă și având în vedere că condamnările anterioare în mod evident nu a avut un efect scontat, instanța de fond fundamentat a concluz*****at că scopul pedepsei nu va fi atins prin aplicarea unei pedepse prin prisma art. 90 sau art. 90[1] Cod penal solicitate de partea apărării.

Pe această undă, în opinia instanței de recurs, aplicarea în speță a unei pedepse în ordinea solicitată de apărare nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea celui din urmă și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or subiectul activ al infracțiunii incriminate are în spatele său un volum corespunzător de condamnări pentru diverse categorii de infracțiuni, astfel încât pedepsele stabilite nu și-au realizat efectul scontat.

Prin urmare, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea sa cât şi a altor persoane - faptul că în privința acestuia va fi aplicată o pedeapsă prin prisma art. 90 sau art. 90[1] Cod penal, poate doar să-l încurajeze la comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

În același timp, practica aplicării măsurilor de pedeapsă demonstrează că instanțele de judecată nu asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni.

În acest sens, Colegiul reține că, împrejurările invocate de recurent referitor la temeiurile pentru care se solicită aplicarea unei pedepse cu ***condamnarea cu suspendarea condiț*****ată a executării pedepsei*** sau cu ***condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare*** pe fonul „*recunoașterii vinovăției, căinței sincere manifestate, fapul că încarcerarea în detenție este una negativă”,* nu pot fi reținute ca circumstanțe imperioase, ieșite din comun, ce ar da posibilitate instanței de recurs de a considera raț*****al aplicabilitatea în speță a unei pedepse din rândul celor solicitate, or ținând cont de împrejurările comiterii faptei penale, personalitatea inculpatului înzestrată cu multiple condamnări în spate - nu constituie altceva decât subiect de drept căruia pedeapsa solicitată nu îi va fi prielnică, ci dimpotrivă, va oferi lozinci de a leza în continuare valorile sociale ocrotite de legea penală a Republicii Moldova.

În consecutivitatea celor menț*****ate, Colegiul penal atestă că, pedeapsa stabilită inculpatului Cozonac Victor este adecvată celor săvârșite şi efectivă pentru reeducarea şi corijarea celui din urmă, ce va contribui la prevenirea săvârșirii unor fapte ilegale similare.

În aserțiunea dată, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului va putea fi realizată

doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în *cuantumul fixat* de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 09 septembrie 2025, ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1), pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Osoianu Sergiu în interesele inculpatului Cozonac Victor declarat împotriva ***sentinţei Judecătoriei Bălți, sediul Fălești 09 septembrie 2025***, în cauza penală privind învinuirea adusă lui **Cozonac Victor**, se respinge ca nefondat, sentinţă care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului Judecător: Judecător:
Judecător: